

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3171/2020. (V. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.K.32.031/2019/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] A török állampolgár indítványozó jogi képviselője (dr. Ábrahám Dániel ügyvéd) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, amelyben kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.K.32.031/2019/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a bírói döntés sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdését.
- [2] 1. A támadott bírósági ítélet alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. Az indítványozó 2008 óta tartózkodott Magyarországon, 2008-ban és 2010-ben menedékkérelmet nyújtott be, amely kérelmeket a menekültügyi hatóság jogerősen elutasított. Ezt követően 2012-ben az indítványozó magyar állampolgár házastársára tekintettel tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet nyújtott be, amelyet meg is kapott az idegenrendészeti hatóságtól, majd 2017-ben – magyar állampolgár gyermekére tekintettel – ismét pozitívan bírálta el a hatóság a kérelmét és kiállította számára a tartózkodási kártyát.
- [4] A Készenléti Rendőrség (a közigazgatási per II. rendű alperese) 2019. április 3-án, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 43. § (2) bekezdés d) pontjának második fordulata alapján javaslatot tett az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (a per I. rendű alperese, a továbbiakban: OIF vagy hatóság) részére az indítványozó kiutasítására és vele szemben 5 év tartózkodási és beutazási tilalom elrendelésére.
- [5] Az OIF 2019. május 22-én kelt határozatával elrendelte az indítványozó kiutasítását az Európai Unió tagállamainak területéről. A határozat indokolásában a hatóság a Készenléti Rendőrség javaslatára hivatkozott, amely javaslat indokolását a szakszolgálat minősített ügyirata tartalmazta. A határozat ezen kívül rögzítette, hogy a bűnügyi nyilvántartás adatai szerint az indítványozóval szemben 2009-ben kábítószerrel visszaélés büntette, míg 2018-ban közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt indult eljárás. A hatóság az indítványozó azon kijelentésére hivatkozva, miszerint az ország területét önként nem hagyja el, és származási országába nem tér vissza, elrendelte a kiutasítás kitoloncolással történő végrehajtását.
- [6] 1.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a támadott ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában a bíróság egyrészt megállapította azt, hogy a hatályos jogi szabályozás alapján az OIF döntése nem mérlegelési jogkörben hozott döntés volt, hanem a Harmtv. 43. §-ának (3) bekezdése alapján kötelezően meghozott intézkedés, ugyanis az OIF a hivatkozott rendelkezés szerint a rendészeti szerv javaslatától nem térhet el. Ezért a bíróságnak e vonatkozásban csak azt kellett vizsgálnia, hogy a javaslat az arra felhatalmazással rendelkező szervtől érkezett-e, továbbá a határozat megfelelt-e a javaslatban foglaltaknak, márpedig a bíróság szerint e két feltétel teljesült.
- [7] Az ítélet indokolásában a bíróság hivatkozott továbbá arra, hogy miután betekintett a minősített adatokat tartalmazó iratanyagba, meggyőződött arról, hogy a II. rendű alperes javaslata megalapozott volt, és megállapítható, hogy az indítványozó Magyarországon tartózkodása sérti és veszélyezteti a közrendet és a közbiztonságot.

Ennek okán a II. rendű alperes tekintetében is biztosított volt a jogorvoslat, azonban az alapul szolgáló adatokat az ítélet sem tartalmazhatja – mondta ki a bíróság.

- [8] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdésére hivatkozva állította a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 42.K.32.031/2019/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és kérte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján állapítsa meg azt, hogy a panaszolt ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-elleneségről van szó.
- [9] Az indítványozó szerint az OIF nem tisztázta kellőképpen a tényállást, mert folyamatban lévő büntetőeljárás nem képezhetne volna a kiutasítás jogalapját. Az ártatlanság vélelmét sérti véleménye szerint ugyanis az, hogy egy még le nem zárt büntetőeljárásra és csekélyebb tárgyi súlyú („nem kiemelt, mint például egy terrorista személyé lehetne”) delictumokra hivatkozó rendőri jelentés és egy „titkos Tük.” átirat alapján utasították ki. Álláspontja szerint sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megfelelő tapasztalat és hozzáértés nélkül, büntetőjogi hatáskörrel rendelkező bíróságra tartozó kérdésben foglalt állást. Ugyancsak aggályosnak és a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslatához való jogot sértőnek tartja az indítványozó azt, hogy a rá vonatkozó bizonyítékokat nem ismerhette meg, az OIF döntése ellen csak *pro forma* élhetett jogorvoslattal, ami eredményre nyilvánvalóan nem vezethetett, mert a Készenléti Rendőrség javaslata kógens jelleggel alapozta meg a kiutasítását.
- [10] Végül az indítványozó kifejtette, hogy nem lenne más a jogi helyzet akkor sem, ha nem minősített adatról lenne szó, mert akkor is egy olyan bíróság járna el a kérdésben, amelynek a közrend és közbiztonság veszélyeztetésének megítélése szempontjából nincs hatásköre.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [12] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [13] 3.1. Jelen ügyben az indítványozó állította az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdésének a sérelmét arra hivatkozva, hogy büntetőjogi hatáskörrel és szakértelemmel nem rendelkező bíróság a jogerős büntetőítélet meghozatala előtt döntött a büntetőjogi felelősségről.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint azonban az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet az idegenrendészeti határozat bírósági felülvizsgálata tárgyában, a minősített adatokat tartalmazó iratanyagra hivatkozó döntés volt. Az indítványozó büntetőjogi felelőssége tárgyában a közigazgatási bíróság nem döntött és a bíróság ítéletének indokolásából sem állapítható meg az, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálata során a bíróság a döntését a folyamatban lévő büntető eljárásra (eljárásokra) alapozta volna, ezt a tényt a bíróság kizárólag a felülvizsgált határozat ismertetése kapcsán rögzítette.
- [15] 3.2. Állította az indítványozó a tisztességes hatósági eljáráshoz, a tisztességes bírósági tárgyaláshoz és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatához való jogának sérelmét arra hivatkozva, hogy az idegenrendészeti hatóság döntése ellen csak *pro forma* élhetett jogorvoslattal, mert a minősített ügyiratot nem ismerhette meg.
- [16] A bíróság az ítéletében rámutatott arra, hogy a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 11. §-a alapján a minősített adat megismerése nem az idegenrendészeti eljárásban, hanem egy külön, az indítványozó kérelmére indult eljárásban a minősítő által kiadott engedély birtokában lehetséges, amelynek esetleges megtagadása esetén a döntés ellen önálló jogorvoslatnak van helye.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság a fentieket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételnek, mert a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség nem volt megállapítható, ahogyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést

sem vetett fel, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. május 5.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1547/2019.

